

Bevilling, paa Finanslovsforslaget. Jeg haaber, at den vil finde Tilslutning fra alle Sider i Tinget.

Sagen har netop saa meget større Betydning, som det er rigtigt, hvad der blev fremhævet af en æret Taler forleden, at vi har meget høje Jordpriser, selv om de ikke er saa høje, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds udtalte. Paa Grund af disse usædvanlig høje Priser er det for Tiden vanskeligt at komme i Besiddelse af Jord. Det ærede Medlem nævnedes, at et Par unge Folk, som havde sammensparet sig 4,000 Kr. og nu ønskede at erhverve lidt Jord, vilde komme til at betale 7,000 Kr. for 7 Tdr. Land mellemgod Jord, og andre 7,000 Kr. for Bygninger og Besætning, altsaa i alt 14,000 Kr., og jeg vil give det ærede Medlem Ret i, at det vilde ikke være gunstige Forhold for dem. Selv om ganske vist Ejendomspriserne er høje, er det dog ikke slet saa galt, som det ærede Medlem refererede. I Almindelighed er det dog ikke saadan, at man for en Landejendom paa 7 Tdr. Land mellemgod Jord med Bygninger og Besætning skal betale 14,000 Kr. Saa høje Priser kan der kun være Tale om, hvor der er særlig ekstraordinære Forhold. Men jeg indrømmer, at Priserne er høje, og det er ogsaa min Opfattelse, at det ingenlunde er glædeligt, at Landejendomspriserne er saa høje. Der er al Anledning til at formane Landmændene til Forsigtighed med Hensyn til Handel med Landejendomme for Tiden, thi en Ting er sikker, at der vil komme et Tilbageslag, og jo hidsigere man har handlet med Landejendomme under de nuværende Forhold, des haardere vil Tilbageslaget virke, og det vil komme, saa snart Krigen er forbi, og vi haaber jo alle sammen, at den maa ende hurtigst muligt. Det er ogsaa kedeligt at se, hvorledes de saakaldte Ejendomshandlere for Tiden og for Resten ogsaa før Krigen handlede i rent Spekulationsøjemed med Landejendomme til ret store Priser. Det kedelige ved den Slags hurtig Omsætning af Landejendomme fra Haand til Haand er det, at Ejendommene klædes af. Det ved i hvert Fald alle Landmænd, at Landejendomme, som gaar fra Haand til Haand i Handel, aldrig har noget godt Lov paa sig, fordi de stadig bliver ringere og ringere, idet deres Be-

drift i saa mange Henseender forsømmes. Jeg tror heller ikke, at Landmændene i al Almindelighed glæder sig over de høje Ejendomspriser, jeg kan ganske give det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) Ret i hans Beklagelser over dem.

Derimod kan jeg ikke saa godt give det ærede Medlem Ret, naar han udtalte sin Paaskønnelse af Regeringens Arbejde for at dæmme op mod Kapitalismens Udskejelser; i denne Henseende synes jeg nemlig, at Regeringen ikke har været saa heldig. Jeg skal ikke komme dybt ind paa disse Ting, som har været fremdragne af andre Talere under denne Finanslovbehandling, men naar man ser, hvorledes mange Selskabers Aktier er steget i Kurs under Krigen, og hvilket stort Udbytte mange af disse Aktieselskaber giver, og man tillige ved, at Aktierne i Almindelighed indehaves af velhavende Folk — jeg kunde maaske endogsaa sige rige Folk — kan jeg ikke give det ærede Medlem Ret i, at Regeringen har været heldig i sine Bestræbelser. Det gør nemlig ikke noget godt Indtryk paa mig, at disse Aktieselskaber samtidig med, at det daglige Brød er dobbelt saa dyrt, som det plejer at være, og saa dyrt, at det kniber overordentlig haardt for mange Mennesker at faa det, giver et Udbytte, som man aldrig nogen Sinde har set Mage til. Jeg skal indrømme, at det vel nok er lettere at kritisere end at regere, og jeg forstaar udmærket godt Regeringens Vanskeligheder, men jeg vil dog sige, at hvis det passer, hvad et æret Medlem — jeg husker ikke hvem — har udtalt under Forhandlingen, at under Krigen er de rige blevet rigere og de fattige fattigere — og jeg tror, det passer —, saa er det i Virkeligheden meget beklageligt, og jeg synes, at deri fuldt ud ligger en Bekræftelse paa, at Regeringen ikke har været særlig heldig i sine Bestræbelser. Derimod har Regeringen taget noget kraftigere fat paa Landbruget, skønt det dog er en Kendsgerning, at det ikke er dér, de store Formuer tjenes. Jeg vil indrømme, at det er gode Tider for Landbruget, men at der særlig indenfor dette Erhverv eller i alt Fald Hovedparten af det skulde tjenes Formuer, det er ikke rigtigt. Nej, Formuerne tjenes, som sagt, af